

Autor: Nikola Patković
Objavljeno: 06.09.2010

HEROINA PRED ŠKOLSKOM PLOČOM

'Draga djeco, prije godinu dana sam bila jako nesretna, pala sam s trešnje i još me bole noge...'

Ona je u našoj školi već 25 godina i roditelji znaju tko je i kako radi. Roditelji su tražili da njihova djeca idu u razred upravo kod učiteljice Dobrile, kaže ravnatelj Vukelić

Za **Dobrilu Maričić**, učiteljicu razredne nastave u osječkoj OŠ Jagode Truhelke jučer je bio poseban dan. Nakon više od godinu dana liječenja i rehabilitacije od posljedica nesreće koju je doživjela u lipnju prošle godine učiteljica Dobrila jučer se vratila na svoje radno mjesto i preuzela svoju novu generaciju prvašića. No, ono što je u ovoj priči posebno je to što je učiteljica Dobrila vjerojatno jedina hrvatska učiteljica koja će svoj posao obavljati u invalidskim kolicima.

Nesretan događaj u kojem je teško stradala i ostala 100-postotni invalid nije ovu ženu pokolebao i bacio u depresiju, nego je iz svoje nesreće nastojala izvući sve što je mogla u pozitivnom smislu, ne mareći pri tome na barijere, kako fizičke, tako i psihičke. Njezina je želja bila vratiti se onome što, uz obitelj, najviše voli - školi i razredu, djeci koja je čine sretnom i zadovoljnom, djeci koja su tako spontana i draga i koja su joj uvijek bila dodatni motiv za ono što radi.

Njezin novi razred, 21 prvašić, jučer je željno iščekivao svoju učiteljicu. Nastave nije bilo, škola je organizirala priredbu na kojoj su se prvašići upoznali sa svojom učiteljicom. Prije škole poslala im je razglednice. Poručila im je da se raduje što će im biti učiteljica. Jučer im je pak ispričala priču, dirnuta, ali i sretna.

- Dragi djeco, prije godinu dana sam bila jako nesretna. Pala sam s trešnje i još me bole noge. Ali jako volim djecu i jako volim raditi s djecom. Zato sam se obratila školi i gradonačelniku da mi pomognu. I evo me sada s vama - rekla je 51-godišnja Dobrila Maričić.

Svoje prvašiče povela je potom u učionicu, a na vratima ih je dočekaao transparent: 'Smijeh, pjesma i prijatelji ovdje su dobrodošli'.

Mališani i njihovi roditelji bili su oduševljeni i gledali su svoju učiteljicu s divljenjem. A divljenje ova hrabra žena svakako zaslužuje.

Asistent na nastavi

Nesebično je svoje znanje prenijela na mnoge generacije učenika i nikako nije željela sada, u najboljim i najzrelijim godinama, biti netko nad čijom će se sudbinom ljudi sažalijevati. Željela je suprotno. Željela je biti primjer svima kako tjelesna barijera ne znači i kraj života, kraj karijere. U njoj je još toliko znanja, energije i možda i volje da bude primjer kako osobe s invaliditetom mogu biti od koristi djeci, društvu, obitelji, sebi...

- Gospođa Dobrila se već nakon šest mjeseci od stradavanja iznimno ponijela u novonastaloj situaciji i bilo je očito kako ima dovoljno snažan duh da vidi svoju budućnost. Ona je toliko pozitivna da uopće ne sumnjamo kako će i dalje biti uspješna u svom poslu. Kada sam kod nje vidio tu energiju, nije bilo dvojbi da joj omogućimo sve što treba kako bi se mogla vratiti na posao. Tu dugujemo zahvalnost i Gradu Osijeku koji će plaćati asistenticu u nastavi, što će biti od koristi i učiteljici i djeci i asistentici - kaže ravnatelj škole **Franjo Vukelić**, koji se osvrnuo i na proljetni roditeljski sastanak, kada je učiteljica Dobrila predstavljena roditeljima budućih prvašića.

Priredba dobrodošlice

- Ona je u našoj školi već 25 godina i roditelji znaju tko je i kako radi. Najbolji primjer njezina prihvaćanja bez ikakvih predrasuda bio je u tome da su mnogi roditelji tražili da njihova djeca idu u razred upravo kod učiteljice Dobrile, što je bilo na radost svih nas - dodaje ravnatelj.

Svečana priredba za nove prvašiće u ovoj je školi tako dobila dodatnu dimenziju, koju bi učiteljica Dobrila, da se nju pitalo, najradije izbjegla. Jer, njoj nije do neke velike popularnosti, niti sebe smatra zvijezdom.

Za nju su zvijezde njezina djeca, sva ona koja su već prošla kroz njezine učionice, kao i ona koja su u ponedjeljak prvi put ušla u njezin razred. - Jako sam sretna. Ovo je ono što najviše volim raditi, a moji bivši učenici su me potakli da se vratim u školu. Posjetila sam ih nakon što sam izašla iz toplica. Pitali su me kad ću početi raditi. Rekla sam im da ne mogu još, da nisam spremna, da sam u kolicima. A oni su mi rekli: To nema veze, mi ćemo vam pomoći - isptičala nam je jučer učiteljica.

Pomoć gradonačelnika

Ganuti su i roditeli. **Damir Barišić**, čiju će kćer **Doru**, Dobrila učiti, istaknuo je kako je o učiteljici čuo sve najbolje te da vidi da voli djecu i siguran je da će i djeca voljeti svoju učiteljicu.

- To je pozitivna priča, koja nam svima treba biti primjer. Mi smo učinili ono što se od nas tražilo i uvijek ćemo u sličnim situacijama postupati jednako - rekao je gradonačelnik **Krešimir Bubalo**, inače bivši učenik ove škole, koju danas pohađaju i njegova djeca.

Copyright © Jutarnji list. Sva prava pridržana.